

**Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Σχολή Μηχανικών
Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Υπολογιστών**

Πρώτη Εργασία Παράλληλων Συστημάτων

Σωτήριος Αίας Καριώρης
Α.Μ.: 19390079
Πρόγραμμα ΠΑΔΑ
Ημερομηνία Παράδοσης: 05-12-2022

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	3
Αρχεία Test.....	3
Δομή Προγράμματος.....	4
Ενδεικτικά Τρεξίματα (I).....	4
Μέρος Α.....	6
Μέρος Β.....	6
Μέρος Γ.....	6
Μέρος Δ.1.....	6
Μέρος Δ. 2. 1.....	7
Μέρος Δ. 2. 2.....	7
Ενδεικτικά Τρεξίματα (II).....	8
Προβλήματα κατά την υλοποίηση.....	10
Αναλυτικές Μετρήσεις.....	11
Σχετικά με τις αναλυτικές μετρήσεις.....	13

Εισαγωγή

Θέμα αυτής της εργασίας είναι η επεξεργασία πινάκων με χρήση της βιβλιοθήκης *OpenMP*. Όλα τα ερωτήματα έχουν απαντηθεί πλήρως. Στις παρακάτω ενότητες θα αναλυθεί η δομή του προγράμματος, οι λεπτομέρειες του κώδικα και της λειτουργίας του όπως και κάποια στατιστικά για τις επιδόσεις του. Επισυνημμένα με αυτό το έγγραφο θα βρείτε τον πηγαίο κώδικα.

Οι δοκιμές έγιναν σε περιβάλλον *Linux*, χρησιμοποιώντας την διανομή *Ubuntu 22.04* σε μηχανήμα 64-Bits με 4 πυρήνες. Σημειώνεται ότι η εικονική μηχανή χρησιμοποίησε και τους 4 πυρήνες όπως και 6GB RAM. Το πρόγραμμα επίσης εξετάστηκε και στην εικονική μηχανή του πανεπιστημίου.

Αρχεία Test

Τα δεδομένα εισόδου του προγράμματος είναι αποθηκευμένα σε ειδικά δυαδικά αρχεία που σχεδιάστηκαν για αυτήν την άσκηση. Η δομή των αρχείων αυτών είναι αρκετά απλή: Η επικεφαλίδα περιλαμβάνει τον αριθμό *N*, ένα *flag byte* που δείχνει αν ο πίνακας που περιέχεται στο αρχείο είναι αυστηρά διαγώνια δεσπόζον (ΑΑΔ) και 7 bytes με αδιάφορες τιμές ώστε η επικεφαλίδα να φτάνει τα 16 Bytes. Έπειτα ακολουθούν $N*N$ ακέραιοι. Σημειώνεται πως το *flag byte* δεν χρησιμοποιείται από το πρόγραμμα της άσκησης. Τα ονόματα των αρχείων *test* είναι τυχαίοι τριψήφιοι αριθμοί.

00000000	0008	0000	0000	0000	00ff	0000	0000	0000	Επικεφαλίδα Πίνακας
00000010	146d	0000	0561	0000	013a	0000	068b	0000	
00000020	011c	0000	006e	0000	03fc	0000	01b6	0000	
00000030	0681	0000	2034	0000	0270	0000	031e	0000	
00000040	0449	0000	07d8	0000	0046	0000	0790	0000	
00000050	03fa	0000	0089	0000	2044	0000	fd7d	ffff	
00000060	07f6	0000	04c7	0000	fb90	ffff	f80d	ffff	
00000070	010a	0000	fbcb	ffff	f9e8	ffff	e559	ffff	
00000080	075b	0000	0554	0000	fe2e	ffff	00a4	0000	
00000090	fee8	ffff	07c4	0000	07a6	0000	045d	0000	
000000a0	264b	0000	0303	0000	06f2	0000	0769	0000	
000000b0	0257	0000	0578	0000	f8ef	ffff	036a	0000	
000000c0	0677	0000	1c5d	0000	025e	0000	fece	ffff	
000000d0	03b2	0000	0121	0000	0704	0000	f806	ffff	
000000e0	0698	0000	0076	0000	e0bf	ffff	0453	0000	
000000f0	04f6	0000	02c2	0000	01e6	0000	0260	0000	
00001000	0627	0000	056c	0000	03bc	0000	1b7f	0000	

Εικόνα 1: Δομή test αρχείου 8x8

Τα αρχεία αυτά δημιουργήθηκαν με το πρόγραμμα *gen* που σχεδιάστηκε αποκλειστικά για αυτόν τον σκοπό. Αν και ο τρόπος λειτουργίας του είναι εκτός του ενδιαφέροντος της άσκησης ο πηγαίος του κώδικας έχει συμπεριληφθεί με την υπόλοιπη εργασία. Τέλος, σημειώνεται πως το πρόγραμμα *gen* όπως και τα προγράμματα της άσκησης αποθηκεύουν και διαβάζουν τα αρχεία *test* από τον κατάλογο απλώς ονομασμένο “*test*”

Δομή Προγράμματος

Το πρόγραμμα της άσκησης είναι χωρισμένο σε έξι μέρη. Στο πρώτο το πρόγραμμα φορτώνει στην μνήμη των πίνακα A από το αρχείο που του επισημάνθηκε ως όρισμα. Στα επόμενα τέσσερα μέρη υλοποιούνται τα ζητούμενα της εκφώνησης (ένα ζητούμενο σε κάθε μέρος). Καθώς το μέρος 4 ζητείται να υλοποιηθεί με τρεις διαφορετικούς τρόπους υπάρχουν τρία διαφορετικά προγράμματα με διαφορετικά μέρη D το καθένα. Με εξαίρεση αυτά τα κομμάτια κώδικα, οι τρεις υλοποιήσεις είναι ίδιες. Τέλος, στο έκτο μέρος αποδεδεσμεύονται απλώς τα δεδομένα που έχουν μείνει.

Κάθε μέρος χρονομετρείται και οι αντίστοιχοι χρόνοι εμφανίζονται. Επίσης εμφανίζεται και ο συνολικός χρόνος εκτέλεσης. Καθώς οι δοκιμές που έγιναν είχαν πίνακες με μεγέθη της τάξης του εκατομμυρίου, η αποδέσμευση μνήμης γίνεται πάντοτε το συντομότερο δυνατό ενώ οι επιμέρους χρονομετρήσεις δεν περιλαμβάνουν την διαχείριση μνήμης (malloc & free). Παρόλα αυτά, αναπόφευκτα ο τελικός χρόνος περιλαμβάνει και αυτές τις σχετικά χρονοβόρες και χρονικά τυχαίες διαδικασίες και για τον λόγο αυτόν τα αθροίσματα των επιμέρους χρόνων είναι μικρότερα από τον τελικό χρόνο. Γενικά, οι χρονομετρήσεις γίνονται για να συγκριθούν τα παράλληλα μέρη μεταξύ τους.

Ενδεικτικά Τρεξίματα (I)

Παρακάτω φαίνονται δύο ενδεικτικά τρεξίματα του κώδικα με την πρώτη υλοποίηση. Χρησιμοποιούνται δύο μικροί πίνακες 8x8, ένας εκ των οποίων δεν είναι ΑΔΔ.

```
ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./ex1_1 953
Project I (d1 Implementation - Reduction Clause)
Loaded test 953: 7x7 (49 numbers)
Threads: 4

-> Initial check: OK
Time A: 0.000239

-> Max: 4185
Time B: 0.000004

-> Matrix B: OK (will be displayed/outputed in the end)
Time C: 0.000004

-> Min in B: 3141
Time D: 0.000003

Total Time: 0.000282 sec

4185 3161 3145 4169 3157 4169 3145
4169 4185 4165 3161 4169 4165 4165
4165 4181 4185 3157 3161 4165 3141
3161 3161 4181 4185 4169 3157 4185
3157 4165 3141 4181 4185 4185 3157
3161 4185 4165 3161 3141 4185 3141
3161 4185 4181 3141 3157 4165 4185
```

Εικόνα 2: Εκτέλεση με ΑΔΔ πίνακα

```

ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./ex1_1 976
Project I (d1 Implementation - Reduction Clause)
Loaded test 976: 7x7 (49 numbers)
Threads: 4

-> Initial check: OK
Time A: 0.008911

Matrix not appropriate (result: 7)

```

Εικόνα 3: Εκτέλεση με μη-ΑΔΔ

Η μεταβλητή result δείχνει για διαγνωστικούς λόγους πόσες γραμμές δεν τηρούν τον ορισμό ενός ΑΔΔ πίνακα. Στον συγκεκριμένο πίνακα καμία γραμμή δεν ήταν κατάλληλη.

Οι πίνακες που χρησιμοποιήθηκαν είναι οι εξής:

```

ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./gen -d 953
Test 953: 49 Numbers (7x7) Should pass
[4185] 1024 -1040 16 1028 16 1040
-16 [-1131] -20 -1024 16 -20 20
-20 4 [-3157] 1028 1024 20 1044
1024 1024 -4 [3143] -16 1028 0
1028 -20 1044 4 [-3157] 0 1028
-1024 0 20 1024 1044 [4177] 1044
-1024 0 4 1044 1028 20 [-3153]

```

```

ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./gen -d 976
Test 976: 49 Numbers (7x7) Should not pass
[2086] 1040 -16 -20 1024 -1028 -1044
-1024 [532] 0 0 16 20 4
-16 1044 [1566] -1044 0 0 -1028
16 -16 20 [556] -1044 -16 0
-20 1028 -1040 0 [1052] 0 16
-1044 -1044 4 20 -1028 [1570] 0
4 0 0 1028 1040 1024 [-1548]

```

Μέρος Α

Στο πρώτο μέρος εξετάζεται αν ο πίνακας είναι ΑΔΔ με παράλληλο τρόπο. Αν διαπιστωθεί πως ο πίνακας δεν είναι το πρόγραμμα τερματίζεται. Η φιλοσοφία του αλγορίθμου είναι η εξής: Κάθε γραμμή αθροίζεται ολόκληρη κατά απόλυτη τιμή. Έπειτα, από το άθροισμα αυτό αφαιρείται το στοιχείο που ανήκει στην διαγώνιο του πίνακα και η διαφορά που μένει συγκρίνεται με το στοιχείο αυτό. Στην περίπτωση που διαπιστωθεί πως το άθροισμα δεν είναι μικρότερο της διαγώνιου αυξάνεται η μεταβλητή `result` που έχει αρχικοποιηθεί με τιμή 0. Στο τέλος του αλγορίθμου εξετάζεται αν το `result` έχει αυξηθεί και μόνο αν είναι ακόμα 0 η εκτέλεση του προγράμματος συνεχίζεται.

Χρησιμοποιώντας το `for` clause του OMP ο αλγόριθμος παραλληλοποιείται ανά γραμμή του πίνακα. Κάθε νήμα αναλαμβάνει έναν αριθμό γραμμών με βάση την διαταγή `parallel for`.

Αθροίζοντας ολόκληρη την γραμμή του πίνακα έναντι του ελέγχου για το διαγώνιο στοιχείο πριν την πρόσθεση κάθε αριθμού μειώνονται οι εντολές που χρειάζεται να πραγματοποιηθούν ανά στοιχείο του πίνακα. Επίσης, αν και σε έναν μη ΑΔΔ πίνακα ένα ή παραπάνω νήματα μπορεί να αποκλειστούν προσωρινά όσο περιμένουν να αυξήσουν την `result` (που είναι ορισμένη ως ατομική διαδικασία), σε έναν ΑΔΔ κανένα νήμα δεν θα χρειαστεί να εκτελέσει πολλές εντολές.

Μέρος Β

Στο μέρος αυτό υπολογίζεται το μέγιστο στοιχείο της διαγώνιου. Καθώς χρησιμοποιείται το `reduction` clause όλα τα στοιχεία προς σύγκριση πρέπει να βρίσκονται στον ίδιο πίνακα. Έτσι, τα νήματα παράλληλα γεμίζουν τον πίνακα D με τα στοιχεία της διαγώνιου, μοιράζοντας τις γραμμές του πίνακα μεταξύ τους όπως και στο μέρος Α. Έπειτα η διαταγή `for reduction` διαχειρίζεται την πραγματική σύγκριση, επιστρέφοντας το μέγιστο στοιχείο του D στην μεταβλητή `m`. Το μέρος αυτό είναι το συντομότερο από άποψη χρόνου, με καμία εκτέλεση να χρειάζεται πάνω από 1ms για να το ολοκληρώσει.

Μέρος Γ

Στο μέρος Γ δημιουργείται ο πίνακας B. Ο πίνακας αυτός περιέχει την διαφορά των στοιχείων του A από το `m` του μέρους Β ενώ η διαγώνιος του αποτελείται από το `m`. Ο κώδικας σε αυτό το μέρος είναι αρκετά απλός: Πρώτα υπολογίζεται ο πίνακας B μαζί με την διαγώνιο και έπειτα τοποθετούνται τα πραγματικά στοιχεία της διαγώνιου.

Σημειώνεται πως προς αποφυγή χρήσης συναρτήσεων I/O όσο το πρόγραμμα χρονομετρείται, ο πίνακας εξάγεται στο τέλος του προγράμματος. Αν είναι πολύ μεγάλος το πρόγραμμα θα τον αποθηκεύσει σε ένα αρχείο `txt` ενώ αν οι διαστάσεις του ξεπερνούν το 1MB δεν θα τον αποθηκεύσει καθόλου.

Μέρος Δ.1

Η πρώτη υλοποίηση του μέρους Δ χρησιμοποιεί για μια ακόμη φορά το `reduction` clause του OpenMP για τον υπολογισμό του μικρότερου στοιχείου του πίνακα B. Παρόμοια με το μέρος Α, ο αλγόριθμος ελέγχει όλα τα στοιχεία του πίνακα και ο τρόπος διαμοίρασης των δεδομένων μένει κρυφή στον προγραμματιστή.

Μέρος Δ. 2. 1

Στην δεύτερη υλοποίηση χρησιμοποιούνται κρίσιμες περιοχές. Η κεντρική ιδέα του αλγορίθμου είναι τα στοιχεία του B να μοιραστούν στο κάθε νήμα και το κάθε νήμα να υπολογίσει το ελάχιστο στοιχείο στο μερίδιό του. Έπειτα όλα τα νήματα πρέπει να συγκρίνουν τα αποτελέσματά τους μεταξύ τους. Στον αλγόριθμο που υλοποιεί η άσκηση τα νήματα μοιράζονται τα στοιχεία μέσω του `for` clause για άλλη μια φορά, διαιρώντας τον πίνακα σε γραμμές. Κάθε νήμα χρησιμοποιεί δύο συγκεκριμένες και μοναδικές σε αυτό θέσεις στον πίνακα S: Στο $S[tid+P]$ αποθηκεύει προσωρινά το ελάχιστο της εκάστοτε γραμμής και στο $S[tid]$ αποθηκεύεται το ολικό ελάχιστο που έχει βρει το νήμα `tid`. Έτσι, μετά το `barrier` όλα τα νήματα θα έχουν στις πρώτες θέσεις του S τα ελάχιστα που βρήκαν. Στην συνέχεια μένει το κάθε νήμα να γράψει στην θέση $S[P]$ το ελάχιστο του αν και μόνο αν το ελάχιστο αυτό είναι πραγματικά μικρότερο από την τιμή που υπάρχει ήδη στο $S[P]$. Καθώς αυτή η διαδικασία απαιτεί η τιμή $S[P]$ να μην αλλάξει από ένα νήμα όσο ένα άλλο νήμα την εξετάζει πρέπει να υπάρξει ένας τρόπος συγχρονισμού και εκεί είναι που χρειάζεται η κρίσιμη περιοχή.

Τεχνικά, οι κρίσιμες περιοχές μπορούν να υλοποιηθούν με τρεις διαφορετικούς τρόπους: `atomic operations`, `locks` και `critical sections`. Στην περίπτωση του αλγορίθμου το `atomic` δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί καθώς ο αλγόριθμος θα πρέπει να εξετάσει την τιμή $S[P]$ και έπειτα να γράψει στην θέση αυτή αν η σύγκριση είναι αληθής. Το `atomic` υποστηρίζει μπλοκάρισμα για μόνο μια εντολή. Από την άλλη, αν και τα `locks` θα λειτουργούσαν στην συγκεκριμένη περίπτωση, οι παραπάνω διαδικασίες που χρειάζονται για την χρήση τους κάνουν την χρήση των `critical sections` καλύτερη.

Σημειώνεται πως το πρώτο νήμα που θα μπει στην κρίσιμη περιοχή θα προσπαθήσει να συγκρίνει το ελάχιστο του με οποιαδήποτε τιμή είχε αφήσει στο προηγούμενο βήμα το νήμα 0 στο $S[P]$. Αυτό, ωστόσο, δεν είναι πρόβλημα καθώς το $S[P]$ θα είναι το ελάχιστο της τελευταίας γραμμής που εξέτασε το νήμα 0, στοιχείο που σίγουρα είναι μεγαλύτερο ή ίσο του πραγματικού ελαχίστου του πίνακα.

Μέρος Δ. 2. 2

Στην τελευταία έκδοση του προγράμματος χρειάζεται να υλοποιηθεί ένας αλγόριθμος δυαδικού δέντρου, δηλαδή όλοι οι επεξεργαστές να επικοινωνούν με κάποιον άλλον παράλληλα με τους υπόλοιπους, μειώνοντας τον αριθμό των επεξεργασιών που συμμετέχουν στην διαδικασία κατά το ήμισυ σε κάθε βήμα.

Το πρώτο βήμα του αλγορίθμου είναι το κάθε νήμα να υπολογίσει το τοπικό του ελάχιστο, όπως προηγουμένως. Τα ελάχιστα αποθηκεύονται στον πίνακα T που έχει μέγεθος ίσο με τον αριθμό των νημάτων.

Πριν ξεκινήσει το μέρος του αλγορίθμου που υλοποιεί τον δυαδικό αλγόριθμο χρειάζεται να εξετασθεί αν ο αριθμός των νημάτων μπορεί να υλοποιήσει έναν τέτοιο αλγόριθμο. Για να γίνει αυτό πρώτα υπολογίζεται η μεγαλύτερη δύναμη του δύο μικρότερη από τον αριθμό των νημάτων στην μεταβλητή `P_bin` με την συνάρτηση `to_binary_tree`. Αφού υπολογισθεί αυτή η τιμή, αν τα νήματα είναι παραπάνω από δύναμη του 2, ο πίνακας T πρέπει να “μειωθεί” σε μέγεθος ώστε να χρησιμοποιηθεί στο επόμενο βήμα. Φυσικά, το μέγεθος του πίνακα δεν μειώνεται πραγματικά αλλά μειώνονται οι θέσεις του που χρησιμοποιούνται. Συνεπώς, οι τιμές των έστω Π παραπανίστιων θέσεων συγκρίνονται με τις πρώτες Π θέσεις του πίνακα.

Τελικά, ο αλγόριθμος του δυαδικού δέντρου υλοποιείται σε ένα `parallel block` στο οποίο όλα τα νήματα συμμετέχουν. Χρησιμοποιώντας τις μεταβλητές `stop` και `filter` ελέγχεται το ποια

νήματα συμμετέχουν ουσιαστικά στον αλγόριθμο. Η μεταβλητή `stop` του κάθε νήματος είναι στην πραγματικότητα μια `bool` μεταβλητή που γίνεται αληθής αν μία από δύο συνθήκες αληθεύουν: Όταν το `tid` του νήματος δεν είναι μικρότερο του πλήθους νημάτων που πρέπει να συμμετάσχουν ή όταν το `tid` δεν είναι μικρότερο της τιμής του φίλτρου (`filter`). Το φίλτρο είναι μια μεταβλητή η οποία δείχνει πόσο μικρό πρέπει να είναι το `tid` ενός νήματος για να συμμετέχει στον αλγόριθμο. Για παράδειγμα, αν το φίλτρο είναι 2 μόνο τα νήματα 0 και 1 θα συμμετάσχουν. Επίσης χρησιμοποιείται η μεταβλητή `i` για την εύρεση του στοιχείου με το οποίο πρέπει να συγκρίνει το κάθε νήμα το δικό του στοιχείο. Στην πράξη, οι τιμές των `i` και `filter` θα είναι πάντα ίδιες αλλά για την συγγραφή πιο ευανάγνωστου κώδικα ορίζονται ως διαφορετικές μεταβλητές. Τέλος γίνεται χρήση της μεταβλητής `step` που στην αρχή του αλγορίθμου είναι ίση με τον αριθμό βημάτων που θα χρειαστούν για την διεκπεραίωση του αλγορίθμου. Ο λόγος που όλα τα νήματα πρέπει να ξέρουν πόσα βήματα χρειάζεται ο αλγόριθμος είναι επειδή στην πραγματικότητα όλα τα νήματα συμμετέχουν στον αλγόριθμο, απλώς τα νήματα με `stop` αληθές δεν πραγματοποιούν κάποια σύγκριση. Ο λόγος που ο κώδικας είναι σχεδιασμένος έτσι κρύβεται στον τρόπο που λειτουργεί η διαταγή `barrier`.

Για την σωστή λειτουργία του αλγορίθμου, κάθε βήμα πρέπει να γίνεται συγχρονισμένα. Αν, για παράδειγμα, το νήμα 0 ήταν στο βήμα 4 ενώ το βήμα 1 ήταν ακόμα στο βήμα 3 ο αλγόριθμος δεν θα λειτουργούσε σωστά. Το πρόβλημα που δημιουργείται εδώ είναι ότι η `barrier` περιμένει όλα τα νήματα που έχουν οριστεί στο πρόγραμμα να φτάσουν στο σημείο συγχρονισμού. Για τον λόγο αυτόν, όλα τα νήματα πρέπει να καλέσουν την `barrier` ενώ ταυτόχρονα χρειάζεται να ξέρουν αν πρέπει να κάνουν κάτι στο κάθε βήμα χωρίς την ανάγκη άλλης επικοινωνίας.

Ενδεικτικά Τρεξίματα (II)

Σε αυτήν την ενότητα παρουσιάζονται τρεξίματα και των τριών προγραμμάτων για τον ίδιο πίνακα.

```
ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./ex1_1 735
Project I (d1 Implementation - Reduction Clause)
Loaded test 735: 32x32 (1024 numbers)
Threads: 4

-> Initial check: OK
Time A: 0.000607

-> Max: 38773
Time B: 0.000006

-> Matrix B: OK (will be displayed/outputed in the end)
Time C: 0.000007

-> Min in B: 36735
Time D: 0.000005

Total Time: 0.000672 sec

B Matrix written in B_matrix.txt
```

Εικόνα 4: Έκδοση 1 - Πίνακας 32x32

Η εκτύπωση του πίνακα B γίνεται σε αρχείο. Στους ακόμα μεγαλύτερους πίνακες δεν θα γίνεται καθόλου.

```
ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./ex1_2 735
Project I (d2.1 Implementation - Using Critical Sections)
Loaded test 735: 32x32 (1024 numbers)
Threads: 3

-> Initial check: OK
Time A: 0.000315

-> Max: 38773
Time B: 0.000004

-> Matrix B: OK (will be displayed/outputed in the end)
Time C: 0.000005

-> Min in B: 36735
Time D: 0.000007

Total Time: 0.000361 sec

B Matrix written in B_matrix.txt
```

Εικόνα 5: Έκδοση 2 - Πίνακας 32x32

```
ajax@ubuntuDesktop:~/Documents/PS1$ ./ex1_3 735
Project I (d2.2 Implementation - Binary tree)
Loaded test 735: 32x32 (1024 numbers)
Threads: 3

-> Initial check: OK
Time A: 0.000322

-> Max: 38773
Time B: 0.000004

-> Matrix B: OK (will be displayed/outputed in the end)
Time C: 0.000005

-> Using 2 threads for the binary tree
-> Min in B: 36735
Time D: 0.000015

Total Time: 0.000382 sec

B Matrix written in B_matrix.txt
```

Εικόνα 6: Έκδοση 3 - Πίνακας 32x32

Προβλήματα κατά την υλοποίηση

Ένα πρόβλημα που το πρόγραμμα εμφανίζει είναι στον έλεγχο του πίνακα στο πρώτο μέρος. Αν και για πίνακες της τάξης των 10 εκατομμυρίων αριθμών το πρόγραμμα συμπεριφέρεται σωστά, καθώς τα μεγέθη των πινάκων ξεπερνούν τα 100 εκατομμύρια θα υπάρξουν φορές που ο αλγόριθμος θα συμπεράνει πως κάποιες γραμμές δεν αντιστοιχούν σε ΑΔΔ πίνακα παρόλο που σε άλλες δοκιμές ο ίδιος πίνακας δεν θα προκαλεί πρόωρο τερματισμό του προγράμματος.

Αν και δεν μπόρεσα να εντοπίσω τι προκαλεί αυτήν την συμπεριφορά φαίνεται πως κάποιες γραμμές μπορεί να προκαλούσαν overflow στην μεταβλητή sum. Αυξάνοντας τον τύπο της σε unsigned long long ενώ ταυτόχρονα μειώνοντας τις τιμές των αριθμών στις γραμμές βοήθησαν αλλά φαίνεται πως το πρόβλημα δεν είναι εκεί.

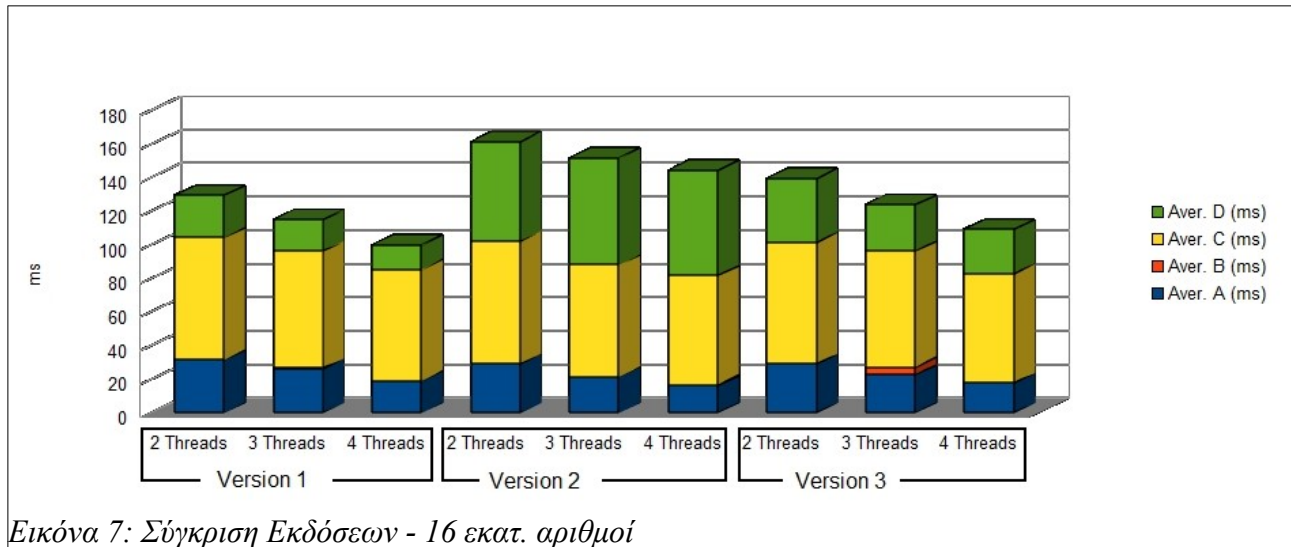
Για την αποσφαλμάτωση του συγκεκριμένου προβλήματος χρησιμοποιήθηκε το εργαλείο gdb το οποίο, δυστυχώς, δεν μπόρεσε να εντοπίσει κάτι. Μάλιστα, ακόμα και πριν τις αλλαγές στον τύπο της sum όλες οι δοκιμές στο gdb εκτελέστηκαν σωστά ενώ πολλές από τις εκτελέσεις για τις χρονομετρήσεις εμφάνισαν σφάλματα.

Στην τωρινή μορφή του, ο κώδικας δημιουργεί αυτό το πρόβλημα σχετικά σπάνια, με περίπου μια στις δεκαπέντε εκτελέσεις να παράγουν ψευδή αποτελέσματα. Το πρόγραμμα μπορεί να λειτουργήσει με πίνακες έως και περίπου 200016 x 200016 . Πίνακες μεγαλύτερων διαστάσεων δεν εξετάστηκαν. Στο Virtual Machine του πανεπιστημίου το πρόγραμμα φαίνεται να λειτουργεί αλλά εξετάστηκε με πίνακες μεγέθους έως και περίπου 3 εκατ. αριθμών καθώς λόγω του περιορισμένου χώρου ανά χρήστη οι μεγαλύτεροι πίνακες δεν μπορούσαν να αποθηκευτούν.

Αναλυτικές Μετρήσεις

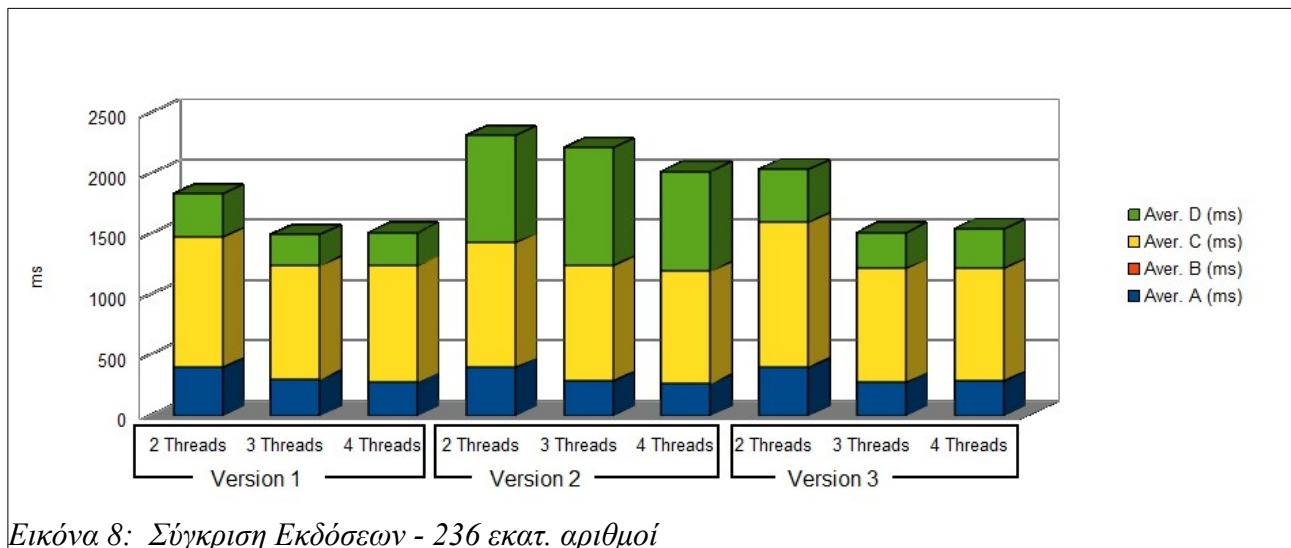
Σε αυτήν την ενότητα θα παρουσιαστούν οι χρονικές επιδόσεις του προγράμματος για διαφορετικών μεγεθών πίνακες όπως και για διαφορετικών αριθμών νημάτων. Καθώς όλες οι δοκιμές που παρουσιάζονται πραγματοποιήθηκαν στο μηχάνημα Ubuntu που αναφέρεται στην εισαγωγή έχουν δοκιμαστεί μόνο τρεξίματα με 2, 3 & 4 νήματα.

Στο παρακάτω γράφημα φαίνονται οι επιδόσεις των διαφορετικών εκδόσεων με διαφορετικούς αριθμούς νημάτων. Όπως είναι αναμενόμενο, καθώς τα νήματα αυξάνονται ο χρόνος εκτέλεσης μειώνεται.

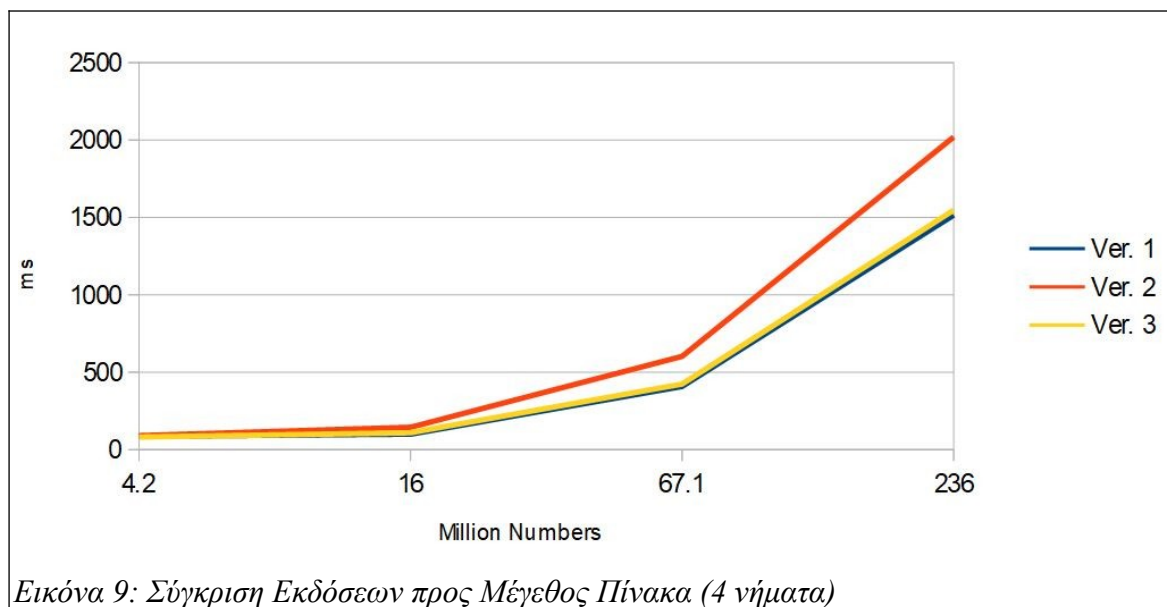
Εικόνα 7: Σύγκριση Εκδόσεων - 16 εκατ. αριθμοί

Το μέρος B είναι πάντα αμελητέα μικρό ενώ το μέρος Γ είναι πάντα το μεγαλύτερο. Επίσης στα γραφήματα φαίνεται πως η έκδοση με τις κρίσιμες περιοχές είναι πάντα η πιο αργή. Αυτό είναι λογικό, βέβαια, αφού καθώς τα νήματα περιμένουν να μπουν στην κρίσιμη περιοχή δεν αξιοποιούνται, σε αντίθεση με τους άλλους αλγόριθμους που τα νήματα δουλεύουν παράλληλα για τον υπολογισμό του ελαχίστου. Οι εκδόσεις 1 και 3 είναι συγκρίσιμες χρονικά, με την έκδοση 1 να είναι ελαφρώς πιο γρήγορα

Εικόνα 8: Σύγκριση Εκδόσεων - 236 εκατ. αριθμοί

Σε ακόμα μεγαλύτερους πίνακες γίνεται φανερό πως τα 4 νήματα λειτουργούν καλύτερα από τα 3 στις εκδόσεις 1 και 3. Καθώς οι εκδόσεις αυτές υλοποιούν αλγορίθμους με δυαδικά δέντρα είναι λογικό τα 4 νήματα να δουλεύουν πιο γρήγορα. Ειδικά στην έκδοση 3, τα 3 νήματα ενεργοποιούν τα κομμάτι του κώδικα που μειώνει τον πίνακα με τα τοπικά ελάχιστα, προσθέτοντας φόρτο εργασίας που τα 4 νήματα δεν θα προκαλούσαν.

Εικόνα 9: Σύγκριση Εκδόσεων προς Μέγεθος Πίνακα (4 νήματα)

Στο γράφημα 9 φαίνονται οι χρόνοι της κάθε έκδοσης προς όλο και μεγαλύτερα αρχεία πινάκων. Όπως είναι λογικό, η διαφοροποίηση στους χρόνους γίνεται φανερή στα πιο μεγάλα μεγέθη πινάκων. Η έκδοση 2 είναι πράγματι η πιο αργή ενώ οι εκδόσεις 1 και 3 πετυχαίνουν περίπου τους ίδιους χρόνους. Σημειώνεται πως οι χρόνοι που απεικονίζονται είναι τα αθροίσματα των μέσων όρων του κάθε μέρους των αλγορίθμων.

Σχετικά με τις αναλυτικές μετρήσεις

Κάθε συνδυασμός εκτέλεσης (έκδοση προγράμματος, αριθμός νημάτων) πραγματοποιήθηκε αρκετές φορές και τα αποτελέσματα συνδυάστηκαν δημιουργώντας μέσους χρόνους. Αυτοί οι μέσοι όροι χρόνου εκτέλεσης είναι που έχουν παρουσιαστεί.

Η αρχική ιδέα ήταν ο κάθε συνδυασμός να εκτελεστεί πέντε φορές και τα αποτελέσματα αυτά να συνδυαστούν. Ωστόσο, κάποια αποτελέσματα θα τύχαινε να απέχουν θεαματικά από τα άλλα αντίστοιχά τους, όπως για παράδειγμα έτυχε στην έκδοση 1 με 4 νήματα μια δοκιμή να χρειαστεί 2.7s για το μέρος Γ όταν όλες οι άλλες εκτελέσεις χρειάστηκαν το πολύ 1s. Έτσι, κάποιες δοκιμές επαναλήφθηκαν και τα αποτελέσματα με μεγάλες αποκλίσεις απορρίφθηκαν. Οι επαναληπτικές δοκιμές έγιναν με ένα bash script.

Οι μέσοι χρόνοι που χρησιμοποιήθηκαν φαίνονται παρακάτω.

Version	Threads	Test Used	Aver. A (ms)	Aver. B (ms)	Aver. C (ms)	Aver. D (ms)	Aver. Total (ms)
1	2	520 (16M)	31.56	0.17	72.77	25.01	138.40
2	2	520 (16M)	29.59	0.21	72.87	58.87	170.70
3	2	520 (16M)	29.15	0.19	72.49	37.88	148.77
1	3	520 (16M)	26.63	0.14	69.77	18.65	124.83
2	3	520 (16M)	21.64	0.13	66.58	63.61	161.22
3	3	520 (16M)	23.12	4.34	68.97	27.81	130.56
1	4	520 (16M)	19.13	0.20	66.37	14.48	109.64
2	4	520 (16M)	16.65	0.12	65.17	62.61	154.10
3	4	520 (16M)	17.79	0.11	65.30	26.07	118.37
1	2	529 (236M)	395.32	0.90	1079.89	354.82	1958.43
2	2	529 (236M)	394.85	0.92	1033.38	884.29	2439.13
3	2	529 (236M)	399.14	0.89	1198.57	439.44	1970.14
1	3	529 (236M)	294.19	0.63	944.36	255.03	1621.11
2	3	529 (236M)	289.30	0.66	949.86	973.66	2339.10
3	3	529 (236M)	277.45	0.64	935.89	300.76	1640.19
1	4	529 (236M)	276.27	0.62	961.62	276.37	1643.48
2	4	529 (236M)	260.54	0.79	931.41	825.82	2144.12
3	4	529 (236M)	284.97	0.52	928.31	332.75	1672.59

Οι χρόνοι για τον πίνακα με 67.1 εκατομμύρια προέκυψαν από μέσους όρους δύο δοκιμών για κάθε εκτέλεση.

Version	Threads	Test Used	Aver. A (ms)	Aver. B (ms)	Aver. C (ms)	Aver. D (ms)	Aver. Total (ms)
1	2	178 (67.1M)	123.78	0.39	302.92	100.91	564.08
2	2	178 (67.1M)	136.66	0.41	299.04	223.50	695.22
3	2	178 (67.1M)	118.96	0.40	306.55	133.43	595.17
1	3	178 (67.1M)	76.79	0.32	274.67	80.14	469.72
2	3	178 (67.1M)	76.03	0.31	277.94	253.30	644.54
3	3	178 (67.1M)	79.15	0.31	273.79	91.75	481.60
1	4	178 (67.1M)	84.43	0.25	260.98	62.59	445.11
2	4	178 (67.1M)	75.55	0.25	265.57	260.96	638.60
3	4	178 (67.1M)	77.79	0.25	262.53	83.54	461.63